

Jaarrapportage permanente bewoning recreatiewoningen 2015

Als onderdeel van de actieve informatieplicht informeren wij u over de uitvoering van ons beleid Handhaving permanente bewoning van recreatiewoningen. Net zoals wij dat in de nieuwsbrief aan uw raad van mei 2013, december 2014 en september 2015 hebben gedaan.

Inhoud

Inleiding	2
Wabo / Bor	2
Beleid	2
Hardheidsclausule - overbruggingshuisvesting	2
Gedogen.....	3
Handhaving	4
Uitvoering handhavingsbeleid	4
Dwangsom en hypotheek.....	4
Cijfers 2015	4
Cijfers 2013 en 2014	5
Woonvisie.....	5
Communicatie	5
Wat als we niet handhaven?	5
Onderzoek project recreatiewoningen	6
Kanniewaarzijn van 16 oktober 2015	7
Harderwijk	7
Bijlage 1.....	8
1. Dossieronderzoek	8
2. Enqueteonderzoek project recreatiewoningen.....	9

Inleiding

Er mag in de gemeente Bergen niet in recreatiewoningen gewoond worden, omdat onze bestemmingsplannen dat verbieden. De redenen daarvoor heeft uw raad bij besluit van 24 april 2007 in de Planologische visie Recreatiewoningen op particuliere erven vastgesteld.

Wabo / Bor

Omdat landelijk bleek dat op meerdere plaatsen, tegen de regels in, toch recreatiewoningen bewoond werden heeft de wetgever een uitzonderingsmogelijkheid gecreëerd. Met de komst van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) staat deze uitzonderingsmogelijkheid nu in artikel 2.12, eerste lid, onder a, onder 2° van de Wabo jo. artikel 4 lid 10 van bijlage II van het Besluit omgevingsrecht (Bor). Deze regeling zegt dat men onder voorwaarden een omgevingsvergunning voor het strijdige gebruik van een recreatiewoning voor bewoning kan aanvragen.

Beleid

Omdat in onze gemeente meer recreatiewoningen dan in andere gemeentes in Nederland staan en er ook meer mensen sinds jaar en dag in recreatiewoningen wonen, hebben wij gemeend een soepelere regeling vast te moeten stellen dan de wettelijke mogelijkheid van de Wabo. Die gedoogregeling moest meer recht doen aan de lokale situatie in Bergen en de mensen een redelijke overgangperiode bieden waarbinnen zij de overtredingen kunnen beëindigen (gedoogbeleid moet immers eindig zijn). De minister is hiermee akkoord, zolang we ook uitvoering geven aan onze handhavingsregels. Ook heeft de minister afgezien van haar Wet vergunning onrechtmatige bewoning recreatiewoningen, omdat de VNG aan de minister heeft laten weten dat alle gemeentes in Nederland op dit moment houdbaar beleid hebben vastgesteld. Een wet (die strenger is dan ons beleid) is dus niet meer nodig.

Ons beleid komt er kort gezegd op neer dat iedereen die voor 1 april 2008 in een legale recreatiewoning woont, een gedoogbeschikking kan krijgen waarmee zij in de recreatiewoning mogen blijven wonen. Na 1 april 2008 mag niemand meer permanent in een recreatiewoning gaan wonen, omdat wij willen dat het bewonen van recreatiewoningen, vanwege de negatieve effecten¹, eindigt.

Hardheidsclausule - overbruggingshuisvesting

Voor schrijnende gevallen hebben wij een hardheidsclausule opgenomen in het beleid. Dat is een wettelijke verplichting. Een hardheidsclausule maakt het mogelijk om in situaties waarin het niet redelijk en billijk is om het beleid te volgen, een uitzondering te maken. De gemeente kan dan in zeer bijzondere omstandigheden een persoon of een groep van personen, zoals een gezin, bijvoorbeeld tijdelijk gedogen of deze perso(o)n(en) een langere periode gunnen om de overtreding te beëindigen.

In het gedoogbeschikkingenbeleid is daarover opgenomen:

'Duidelijk is dat veel bewoners van de recreatiewoningen starters zijn op de woningmarkt of om andere redenen aan de regio gebonden zijn. Voor veel van deze mensen biedt de recreatiewoningmarkt een goede tijdelijke oplossing. Het is niet wenselijk deze situatie ineens te beëindigen, maar hiervoor een redelijke termijn te stellen zodat woningzoekenden op zoek kunnen naar een alternatief. Drie jaar is een redelijke termijn omdat woningbouwverenigingen aangeven binnen gemiddeld 2,5 jaar passende huisvesting binnen het gebied van de Stichting Sociale Verhuurder Noord Kennemerland te kunnen bieden. Indien binnen deze drie jaar geen woning is gevonden kan in incidentele gevallen de gedoogtermijn met 2 jaar verlengd worden. De gemeente zal deze groep actief informeren over deze mogelijkheden. Het betreft hier dus mensen die in een recreatiewoning (zijn) gaan wonen na 1 april 2008. Uiteraard moet deze groep worden beperkt om te voorkomen dat uit het hele land mensen toestromen. Dit betekent dat aan hen voorwaarden moeten worden gesteld.'

¹ Zoals aantasting van het buitengebied, onttrekking van de bestaande hoeveelheid recreatieverblijven, visuele verloederung, groter beslag op maatschappelijke voorzieningen, problemen van sociale aard, negatieve gevolgen voor de lokale economie.

De voorwaarden die wij hebben gesteld zijn te lezen in bijlage 4 van het gedoogbeschikkingenbeleid van 16 december 2008:

1. U hebt een economische en/of maatschappelijke binding met de gemeente Bergen.
2. U komt binnen drie jaar in aanmerking voor een reguliere woning in de gemeente Bergen (of in een andere gemeente).
3. U beschikt nu niet over een redelijke andere vorm van huisvesting dan het huidige recreatieverblijf.
4. U kunt aantonen dat er dringende en uitzonderlijke omstandigheden zijn waardoor u in het recreatieverblijf moet blijven wonen.
5. Er is geen sprake van recidiverend gedrag.

Kortom, alleen in dringende, zeer uitzonderlijke situaties, zoals ziekte die een verhuizing onmogelijk maakt, kan een beroep op de hardheidsclausule slagen.

In 2012 is ons beleid door de Raad van State (Uitspraak 201204716/1/A1) getoetst, nadat de rechtbank het op 29 maart 2012 in strijd met de Wro had geacht. De Raad van State kwam tot de conclusie dat het beleid **niet in strijd met de Wro** is, omdat het uitgangspunt van het beleid is dat de permanente bewoning van recreatiewoningen op termijn beëindigd wordt. Het oordeel van de rechtbank dat het handhavingbeleid te algemeen en te verstrekkend van aard is en zonder meer in strijd is met het stelsel van de Wro, kon niet worden gevolgd. Daarbij werd in aanmerking genomen dat:

- Sprake is van een situatie van voorbijgaande aard. Dit betekent in dit geval dat, steeds nadat de permanente bewoning van een of meer van de desbetreffende recreatiewoningen wordt beëindigd, deze woningen uitsluitend voor recreatieve doeleinden mogen worden gebruikt.
- We handhavend optreden tegen bewoners van recreatiewoningen die geen gedoogbeschikking hebben.

Kortom, doordat ons beleid niet een specifieke groep betreft en eindig is, is het goedgekeurd.

Gedogen

Wij hebben ervoor gekozen om naast deze wettelijke mogelijkheid ook een gedoogregeling te maken; daarover later meer. Eerst gaan we in op wat gedogen nu eigenlijk is en welke regels daaraan verbonden zijn.

Gedogen is iets dulden dat eigenlijk in strijd met de regels is.

Je mag in een recreatiewoning wonen, terwijl het bestemmingsplan dat eigenlijk verbiedt.

De jurisprudentie hanteert echter als uitgangspunt dat wettelijke voorschriften moeten worden gehandhaafd. Dit is vanwege het algemeen belang dat gediend is met handhaven. Het gedogen van overtredingen is **slechts in uitzonderingssituaties aanvaardbaar**. Gewaarborgd dient in ieder geval te zijn, dat van de bevoegdheid tot gedogen een **terughoudend, zorgvuldig en verantwoord** gebruik wordt gemaakt. Stilzwijgend of passief gedogen is niet aanvaardbaar, omdat de illegale situatie in dergelijke gevallen aan geen enkele regel of voorschrift gebonden is. Ten aanzien van de bescherming van het geschonden belang en de bescherming van (de rechten van) derden is dat onacceptabel. Daarom hebben wij in ons handhavingbeleid staan dat wij alleen actief, en dus schriftelijk, gedogen.

In een beleidsnotitie van de centrale overheid "Gedogen in Nederland" zijn voorwaarden gesteld waaronder gedogen aanvaardbaar wordt geacht. Het betreffen de volgende voorwaarden:

- Uitzonderlijke situatie (overmacht, overgangssituatie of onevenredigheid).
- De te gedogen situatie dient **bepert te zijn in omvang en tijd**.
- Complete, ontvankelijke aanvraag en grote kans verlening vergunning/ontheffing.
- Aanvrager treft geen verwijt voor tijdstip aanvraag om vergunning/ontheffing.
- Klemmende redenen die de afgifte van een gedoogbeschikking rechtvaardigen.
- De te gedogen activiteit kan op verantwoorde wijze plaatsvinden.
- Afgifte gedoogbeschikking niet onredelijk ten opzichte van belangen van derden.
- Belang gedoogbeschikking weegt zwaarder dan belang handhaving van regels.

Gedogen is dus aan regels gebonden. Voldoet het daar niet aan dan houdt het gedoogbeleid geen stand bij de rechter.

Handhaving

Op 24 januari 2012 hebben wij ons handhavingsbeleid voor de recreatiewoningen vastgesteld.

Uitvoering handhavingsbeleid

Op basis van een steekproef in de Basis registratie Personen (BRP), selecteren wij de adressen die wij nader onderzoeken. Dit zijn adressen die een toevoeging achter het huisnummer hebben zoals een Z of een S. De onderzoeken zijn er allereerst op gericht te achterhalen of er daadwerkelijk een overtreding plaatsvindt en daarnaast of er een oplossing is. Wij kijken bijvoorbeeld of er alsnog een omgevingsvergunning of een gedoogbeschikking kan worden verleend. Als die oplossing er niet is, bekijken we wat de specifieke situatie van de bewoner is. Wat is de reden van de bewoning? Zijn er kinderen? Is er zicht op een andere woning? Daarover gaan we met de bewoner in gesprek om tot een goede afwikkeling van de zaak te komen. In overleg met de bewoner stellen wij ook de termijn vast waarbinnen de overtreding beëindigd kan worden. Door deze persoonlijke benadering ontvangen wij nagenoeg nooit bezwaarschriften op ons handhavingsbesluit. Niemand is of wordt dus zomaar op straat gezet.

Dwangsom en hypotheek

Een dwangsom wordt opgelegd als mensen de geconstateerde overtreding niet vrijwillig (na de vooraankondiging) opheffen. Het doel van de dwangsom is mensen alsnog ertoe bewegen de overtreding te beëindigen. Het doel is niet het innen van het geld.

De afgelopen tijd wordt er op verschillende kanalen gediscussieerd over een zaak in Egmond waarbij mensen aangeven geen (tweede) hypotheek te kunnen krijgen vanwege een opgelegde dwangsom. Alhoewel het voor deze mensen erg vervelend is dat de bank zich op deze manier op stelt, is dit de enige kwestie waarbij dit speelde en ligt de waarheid toch iets anders.

De last die men opgelegd krijgt als men de overtreding niet vrijwillig beëindigt, is de bewoning beëindigen en beëindigd houden. Vandaar dat de dwangsom ook nadat de overtreding is beëindigd er nog minimaal een jaar op blijft liggen. De reden is de kans op herhaling. In de handhavingsdossiers van de permanente bewoning wordt heel veel tijd en dus geld geïnvesteerd. Met name het in gesprek gaan met mensen en het proberen te bewerkstelligen van een vrijwillige staking nemen veel tijd in beslag. Door in de last niet alleen 'beëindigen' maar ook 'beëindigt houden' op te nemen, voorkomen we dat we bij herhaling weer helemaal van vooraf aan moeten beginnen.

In onderhavige kwestie wilde de bank geen hypotheek verstrekken vanwege de dwangsom. Een onjuiste benadering. De dwangsom verbeurt immers alleen als de mensen opnieuw de fout in gaan. Houdt men zich aan de regels, dan is er niets aan de hand. Uiteraard hebben wij contact opgenomen en bovenstaande uitgelegd. Dit heeft erin geresulteerd dat de hypotheek alsnog verleend is. De bank gaf toe de kwestie verkeerd te hebben ingeschat. Andere banken tillen überhaupt niet zo zwaar aan de dwangsom, want zij zien dat deze bestuursrechtelijke maatregel niet in de weg hoeft te staan van privaatrechtelijke zaken zoals een tweede hypotheek of de verkoop van een huis. Mensen waarschuwen voor de dwangsom is dus in die zin niet nodig. Uiteraard is het wel goed om mensen erop te wijzen dat wonen in een recreatiewoning niet mag en dat dit alles voorkomen kan worden door je simpelweg aan de regels te houden, of de overtreding vrijwillig te beëindigen. Vandaar dat we regelmatig communiceren over het project en altijd met mensen in gesprek gaan als we een overtreding constateren.

Cijfers 2015

In 2015 hebben 19 adressen een vooraankondiging ontvangen. Na de vooraankondiging heeft 1 persoon de bewoning per direct beëindigd. 9 dossiers hebben tot nu toe tot een besluit geleid. De overige 9 dossiers zitten nog in de eerste onderzoeksfase.

Op deze 9 besluiten hebben we 6 bezwaarschriften ontvangen. 3 daarvan zijn ongegrond verklaard de overtreding moet echter nog beëindigd worden (de begunstigingstermijn is nog niet verstreken). Van 3 zaken loopt de bezwaartermijn nog. Er is (nog) geen beroep ingesteld bij de rechtbank.

In 2015 hebben we, naast de handhavingzaken, 120 waarschuwingbrieven verzonden en 3 gedoogbeschikkingen verleend. 20 gedoogbeschikkingen zijn verlopen door verhuizing. Daarover hebben we de betrokkenen geïnformeerd. Tot slot worden 10 percelen in het volgende bestemmingsplan gelegaliseerd als woning.

Cijfers 2013 en 2014

In 2013 en 2014 zijn er 41 handhavingdossiers behandeld. In 2013 hebben we 9 handhavingbesluiten genomen. Daarop hebben we 1 bezwaarschrift ontvangen en is er 1 beroepszaak ingesteld, deze loopt nog in Hoger Beroep. In 2014 hebben we 14 handhavingbesluiten genomen. Daarop hebben we 5 bezwaarschriften ontvangen. Van deze 5 bezwaarschriften zijn 3 bezwaarschriften ongegrond verklaard en 1 is bezwaarschrift gegrond verklaard. Dit object wordt gelegaliseerd als woning. Tot slot loopt van 1 bezwaarschrift de bezwarenprocedure nog. Er zijn geen beroepszaken ingediend. De overige 18 dossiers hebben niet tot een besluit geleid omdat de woning bijvoorbeeld is gelegaliseerd of de overtreding meteen is beëindigd.

Van de zaken die we in 2013 en 2014 hebben behandeld is in 6 gevallen de begunstigingstermijn verlopen. Al deze mensen hebben aan de last voldaan en dus de bewoning beëindigd.

In totaal hebben wij op dit moment reeds 75 meldingen over vermeende onrechtmatige bewoning of verbouwing ontvangen. Sommigen zijn reeds ook naar voren gekomen en dus opgepakt in het project. Andere staan nog op de wachtlijst en worden te zijner tijd opgepakt.

Woonvisie

In het licht van de nieuwe woonvisie voor de gemeente Bergen wordt bekeken of bepaalde bewoning van recreatiewoningen in onze bestemmingsplannen kan worden opgenomen. Echter, ongeacht de uitkomst, de handhaving op de bewoning van recreatiewoningen blijft altijd noodzakelijk. Bepaalde objecten kunnen immers nimmer een woonbestemming of iets dergelijks krijgen. Naar schatting hebben wij honderden van deze gevallen in onze gemeente. Hetgeen handhaving de komende jaren noodzakelijk maakt.

Communicatie

Elk kwartaal besteden we aandacht aan dit onderwerp op de gemeentepagina. Deze berichtgeving is ook terug te vinden op de gemeentelijke website.

Wat als we niet handhaven?

Die vraag hebben we neergelegd bij de Provincie die ons in haar Interbestuurlijk toezicht controleert. Het antwoord was:

"Als de raad de opdracht geeft om het project te stoppen zal ze via het interbestuurlijk toezicht optreden en het college opdragen een ander besluit te nemen omdat dit een wettelijke taak is die we moeten uitvoeren."

Daarnaast zijn er andere gevolgen:

Bewoning

- Niet handhavend optreden tegen de bewoning levert rechtsongelijkheid op. Er is immers al opgetreden en er worden ook al sinds 2009 gedoogbeschikkingen verstrekt waar mensen voor betalen. Deze mensen hebben dus voor niets kosten gemaakt.

- Daarnaast stelt het Rijk zich op het standpunt dat een duidelijk beleid ten aanzien van de bewoning van recreatiewoningen wordt gevoerd. Nb: Op 17 april 2013 heeft de VNG een brief naar de minister gestuurd waarin staat dat alle gemeenten nu beleid hebben voor permanente bewoning van recreatiewoningen.
- Nu niet verder gaan met handhaven druist in tegen het in 2008 door de raad vastgestelde gedoogbesikkingenbeleid waarin reeds is opgenomen dat er handhavend wordt opgetreden.
- Daarnaast heeft het toestaan van bewoning van recreatiewoningen ook ruimtelijk impact:
 - a. aantasting van het buitengebied;
 - b. onttrekking van de bestaande hoeveelheid recreatieverblijven;
 - c. visuele verloederding (stedenbouwkundig);
 - d. groter beslag op maatschappelijke voorzieningen.
 Dit moet in het kader van een bestemmingsprocedure worden bekeken en afgewogen en kan niet middels een verkapte gedoogconstructie omdat dat indruist tegen de beginselen van behoorlijk bestuur. Je ontnemt mensen dan hun rechten op bijvoorbeeld inspraak en bezwaar en gaat dus in tegen de rechtszekerheid.

Algemeen

- Conform de Beleidsvisie Toezicht en Handhaving treden wij op tegen illegale bouw. Niet handhavend optreden tegen illegale recreatiewoningen, levert dus rechtsongelijkheid op.
- In de Beleidsvisie is opgenomen dat geen ruimte bestaat voor het gedogen van overtredingen. Dit betekent niet dat we 'stil kunnen gaan zitten', er zal, als we niet gaan optreden, actief gedoogd moeten worden; hetgeen in strijd is met de geldende gedoogregels en wederom rechtsongelijkheid oplevert (zie hierboven).
- Volgens de prioriteitenmatrix zou: bewoning minimaal prioriteit 3 hebben en bouw minimaal prioriteit 2 hebben. Op een range van 1-4 waarbij 1 het hoogst is, heeft de handhaving van bovenstaande zaken een relatief hoge prioriteit.
- Conform de Beleidsvisie, de Uitvoeringsnota en het gedoogbesikkingen beleid uit 2008 dient er opgetreden te worden. Nu niets meer doen, betekent een breuk met het bestendige beleid dat reeds jaren gevoerd wordt.
- Als we niets doen is het reeds geïnvesteerde budget verloren gegaan.
- Daarnaast moeten we mensen die hierdoor schade lijden compenseren. We moeten leges terug betalen en de kosten voor de Bouwbesluit toets vergoeden. Daarnaast moet er voor alle gevallen een gedoogbesikking gemaakt worden, omdat wij alleen actief gedogen.
- Tot slot kan niet optreden betekenen dat we de (recreatie)woningen uiteindelijk via het bestemmingsplan moeten legaliseren. Dit kan leiden tot planschade claims en imago schade omdat er onnodig gemeenschapsgeld is geïnvesteerd.

Onderzoek project recreatiewoningen

We hebben de dossiers onderzocht die wij in de dossiers die wij in 2013 en 2014 hebben behandeld. Daarnaast hebben wij een enquête gehouden onder bewoners van recreatiewoningen. Beide onderzoeken zijn als bijlage 1 bij deze memo gevoegd.

Uit de enquête is niet gebleken dat er bijzondere gronden zijn die antonen dat er meer gedoogd zou moeten worden. Het merendeel van de bewoners staat niet ingeschreven bij een woningbouwvereniging en er wordt ook maar heel weinig gereageerd op woningen. Dit komt voornamelijk doordat men in de kern wil blijven wonen waar ze nu zitten. Uit de enquête is gebleken dat men weet dat het niet is toegestaan om in een recreatiewoning te wonen en dat er een kans bestaat dat zij onder last van een dwangsom de recreatiewoning moeten verlaten. Toch nemen zij het risico.

Wat betreft het verzoek van de gemeenteraad om uit te zoeken of het mogelijk is om extra te gedogen ten aanzien van de jongeren, is uit zowel de enquêtes als het dossieronderzoek gebleken dat er maar weinig jongeren wonen in de recreatiewoningen. Het gaat voornamelijk om mensen tussen de 30 en 60 jaar en mensen ouder dan 60 jaar. Op basis van deze gegevens zou het dan ook niet logisch zijn om gedoogbeleid op te stellen dat gericht is op het gedogen van de permanente bewoning door specifiek

jongeren. Het opstellen van zo'n beleid is te verstrekkend van aard. Daarnaast stimuleert een dergelijk beleid jongeren om permanent te gaan wonen in recreatiewoningen. Het aantal permanent bewoonde recreatiewoningen zal dan alleen maar toenemen. Dit is niet de bedoeling van een gedoogbeleid, dat gericht moet zijn op het beëindigen van de overtredingen.

Kanniewaarzijn van 16 oktober 2015

Op 16 oktober 2015 is in het programma 'kanniewaarzijn' aandacht besteed aan de onrechtmatige bewoning van recreatiewoningen. Het item ging over iemand die onterecht was aangeschreven op bewoning; deze meneer woonde in Amsterdam en recreëerde in Norg. Dit betrof dus een fout van de gemeente. Omdat wij uit gaan van de Basisregistratie Personen (BRP), kan dit bij ons niet voorkomen, omdat de BRP automatisch laat zien dat iemand zijn adres dus niet in de recreatiewoning heeft. Aanwezig was ook Willemien Meeuwissen, van de VVD-statenfractie in Drenthe. Zij gaf aan dat de gemeente hierover gaat en het kan toestaan in haar bestemmingsplannen, maar dat 'de raad het moet willen'. Met andere woorden; het moet in de bestemmingsplannen geregeld worden. Ook zij gaf aan dat 4 van de 200 gevallen handhaven (waar daar sprake van was) willekeur is.

Harderwijk

Aan het eind van het item wordt genoemd dat Harderwijk gaat 'gedogen'. Daarom hebben wij contact opgenomen met de Gemeente Harderwijk. Harderwijk gaat echter niet gedogen, zij zijn bezig om te bezien of ze van bepaalde parken de bestemming wijzigen. Het handhavingsbeleid geldt nog steeds. Op de website van de gemeente staat dus ook nog steeds dat het niet mag.

Bijlage 1

1. Dossieronderzoek

1.1 Handhavingdossiers

In 2013 en 2014 zijn er 41 handhavingdossiers behandeld. In twee van deze gevallen ging het om jongeren jonger dan 23 jaar. Dat is nog geen 5% van alle behandelde dossiers.

Gebleken is dat het voornamelijk gaat om mensen tussen de 30 en de 60 jaar (66%).

Deze cijfers komen overeen met de uitkomsten van de enquêtes.

33% van de mensen tussen de 30 en de 60 jaar woonden in de recreatiewoning vanwege een scheiding.

Bij 37% waren er kinderen bij betrokken. Dit is meer dan uit de enquête is gebleken. Bij de enquêtes waren er maar in drie gevallen kinderen bij betrokken.

	Aantal	Gescheiden	Kinderen
< 23 jaar	2	0	0
23-30 jaar	10	0	1
30-60 jaar	27	9	10
60+	4	0	0
Totaal	41	9	11

1.2 Persoonsgebonden gedoogbeschikking (PGB)

Vanaf 2008 zijn er circa 278 persoonsgebonden gedoogbeschikkingen (PGB's) verleend.

Geen enkele gedoogbeschikking is aan mensen tussen de 18 en de 23 jaar verleend.

Zoals ook bij de handhavingdossiers het geval was, gaat het voornamelijk om burgers tussen de 30 en 60 jaar (47%). Daarnaast is 48% ouder dan 60 jaar.

	Nu (23 april 2015)	Ten tijde van inschrijving
18-23 jaar	0	12
23-30 jaar	12	32
30-40 jaar	36	55
40-50 jaar	48	46
50-60 jaar	48	63
60+	134	62
Onbekend	0	8
Totaal	278	278

2. Enqueteonderzoek project recreatiewoningen

Er zijn totaal 138 enquêtes verstuurd. 34 enquêtes zijn ingevuld en geretourneerd. Dit is een respons van ongeveer 25%.

1. Bent u op de hoogte dat er niet permanent in een recreatiewoning gewoond mag worden?

Ja = 94% Nee = 6%

2. Wist u voor deze enquête dat de gemeente handhaaft op de permanente bewoning van recreatiewoningen?

Ja = 85% Nee = 15%

3. Bent u bekend met de gedoogregeling voor de permanente bewoning van recreatiewoningen?

Ja = 68% Nee = 32%

4. Bent u bewoner van een recreatiewoning in de gemeente Bergen?

Ja = 100%

5. Wat is uw leeftijd?

18 – 23 jaar = 0%
23 – 30 jaar = 0%
30 – 40 jaar = 15%
40 – 50 jaar = 29%
50 – 60 jaar = 21%
60 + = 32%
Anoniem = 3%

6. Waar bent u geboren en getogen?

Geboren binnen de gemeente Bergen = 24%
Geboren buiten de gemeente Bergen = 76%
Getogen binnen de gemeente Bergen = 41%
Getogen buiten de gemeente Bergen = 59%

7. Wat is uw burgerlijke staat?

Gehuwd/Samenwonend = 38%
Gescheiden = 27%
Alleenstaand = 29%
Anders, namelijk:
Weduwe = 3%
Anoniem = 3%

8. Hebt u kinderen die naar school gaan binnen de gemeente Bergen?

Ja = 9%
Nee = 88%
Anoniem = 3%

9. Wat is de reden dat u in een recreatiewoning woont?

Ik kan een gewone woning niet betalen = 32%
Ik kom nog niet in aanmerking voor een huurwoning = 24%

Ik wil graag in de gemeente blijven wonen	= 47%
Anders, namelijk:	
Schulden	= 6%
Scheiding	= 9%
Mantelzorg	= 6%
Fijn wonen	= 9%
Postadres	= 3%
Eigendom	= 6%
Noodgedwongen	= 3%
Overbrugging	= 3%
Veiligheid	= 3%
Medisch	= 3%
Vermijden belasting	= 1%

10. Hoelang woont u al in de recreatiewoning?

Korter dan 1 jaar	= 15%
1 tot 5 jaar	= 38%
5 tot 10 jaar	= 21%
Langer dan 10 jaar	= 26%

11. Staat u ingeschreven bij een woningbouwvereniging als woningzoekende?

Ja → ga naar vraag 18	= 44%
Nee → ga naar vraag 19	= 53%
Anoniem	= 3%

12. Hoe vaak reageert u op woningen?

1 à 2 keer per week	= 9%
1 à 2 keer per maand	= 9%
1 à 2 keer per half jaar	= 0%
Minder als 1 à 2 keer per half jaar	= 3%
Ik reageer niet	= 76%

Anders, namelijk:

Anoniem	= 3%
---------	------

13. Bent u bereid om buiten de gemeente te gaan wonen?

Ja	= 18%
Nee	= 82%

Verder kwam uit de enquêtes naar voren dat 61% van de geënquêteerden niet bereid was om te verhuizen vanwege financiële redenen. Slechts 14% gaf medische omstandigheden als reden aan.